

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Györgyjakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

A székely iparos-osztály érde-
kében.

Kézdí-Vásárhely, 1885. június 5.

Ausztria-Magyarország és Románia között a kereskedelmi szerződés egy év múlva lejár s a két állam között a kölcsönös felmondás meg is történt. A kormány közelebbről fel is szólította a kereskedelmi kamarákat, hogy panaszaitkat és észrevételeiket az érvényben levő egyezményre vonatkozólag terjesszék fel.

Reánk nézve, kik a szomszéd Romániával folytonos összeköttetésben vagyunk s kik úgy szólva a nevezett ország piacára vagyunk utalva, igen nagy fontossággal bír ezen egyezmény. Iparosaink ajkairól az utóbbi években sok panasz hangzott el a Romániával szemben fennálló kereskedelmi szerződésből eredő hátrányokra vonatkozólag. Most jó alkalom kínálkozik e bajok orvoslására s e jó alkalmat fel is kell használnunk, ha azt akarjuk, hogy helyzetünkön javítva legyen s esetleg még kedvezőtlenebb viszonyok közé ne jussunk a jövőben.

Az iparkamara tegye meg ez irányban köteleességét, mert a szóban forgó egyezmény a Romániával szomszédos megyék iparosait igen mélyen érdekli. Nehány hónap még eltelik, míg ez a kérdés tárgyalás alá kerül, s ez idő bővön elég az adatok beszerzésére és arra,

hogy e kérdést tüzetes tanulmány tárgyává téve, alapos és kimerítő tájékoztatást nyújtsanak azoknak, a kik ezen életbevágó fontos ügy elintézésére hivatva vannak.

Ipartársulataink tegyék meg szintén, a mit megtehetnek. Hisz utóvégre ki lenne, ha maguk iparosaink nem, kikre nézve létkérdés ez az ügy? Tartsanak gyűléseket e tárgyban, szedjék össze sérelmeiket, s ha jól meghányták-vetették a dolgot, igyekezzenek szavuknak érvényt is szerezni. Mozdítsanak meg saját érdekükben mindent, míg nem késő, mert e téren a hanyagság avagy mulasztás a közeljövőben súlyos következményeket vonhat maga után.

Hisz Romániában már is mozognak e tárgyban; oly intézkedéseket tettek, a melyek által reánk pressziót akarnak gyakorolni, s ha erőlyesen fel nem lépünk, sikerülni is fog nekik a saját malukra hajtani a vizet.

Iparosainknak eddig nagyon sok okuk volt a panasza a vámok magas volta és a román vámhivatalok visszaélései miatt. Hisz eddigelé keresetünknek nagyobb részét a tulmagas vámok emésztették fel. Talán sikerülni fog kedvezőbb vámtételeket kieszközölni s talán a visszaélések megszüntetésére nézve is lehetne tenni valamit. Mindenesetre el is várjuk ezt a magas kormánytól.

A megújítandó szerződés, mint már említettük, a Romániával szomszédos megyék s így az összes Székelyföld iparosait érdekli igen mélyen s e kérdés megoldásának mikéntjétől függ a székely iparos-osztály sorsa, a melynek száma pedig tekintélyesnek mondható.

Iparosaink nagy része már is a tönkremenés szélén áll, kénytelen egy jobb hazát keresni, mert itt már nem képes megélni. Tegyük meg mindent arra nézve, hogy megtarthassuk őket e hazának!

Egy iparos.

Csikmegye törvényhatósági
közgyűlése.

(Csik-Szeredán, 1885. május hó 28. és 29. napjain.)

(Folytatás.)

C) A községekben:

A szolgabírák jelentése, s más hatóságok megkeresései után arról győződtem meg, hogy a legtöbb községben a községi bírások, községi közrendészet, tanügy körüli köteleesség teljesítése, hatóságok határozatainak kézbesítése, az eddigighez képest lazulni kezdett, s ennek okát leginkább abban vélem felismerni, hogy sok helyen a csaknem ingyenes községi hivataloskodás s gyakran azzal járó büntetés elkedvetlinit az illetőket, úgy, hogy a felmentés iránti folyamodás nemcsak, hanem költséges utánjárás már gyakorivá kezdett lenni, s a fölöttes hatóságoknak ma már nem a rendelet-kiadás

és foganatosítás a gondja, hanem a személyzet beállítása is. Azért nagyon megfontolandó azon katonai szigor alkalmazása, melyet némely hatóságok annyira szeretnek okkal, ok nélkül felhasználni.

II. Megyei közalapok.

Mint az első félévre szóló jelentésben részletesen kimutattam, a két pénztárban kezeltetik összesen 553,558 frt 23 kr, mihez a jövedelmező tőke félévi kamatjával 29276 frt 56³/₄ kr még hozzá számítandó. A pénztárak kezelésében a havi vizsgálatok semmi hiányt avagy rendtelenséget nem tüntettek fel; de, mint a vizsgáló bizottság tapasztalattát, minden jövőbeli felelősség elhárításáért ki kell jelentenem, hogy a tek. törvényhatóság a nevelésügyre fordított évi kiadásokban tulment az e célra rendelt jövedelmeken, úgy, hogy a pénztár kénytelen volt a ruházati alap jövedelméből a nevelési alaphoz több mint 10 ezer forintot kölcsönözni, nehogy az e célra folyósított kiadások fennakadást szenvedjenek. Egyébiránt felfogásom szerint oly tulkiadás ez, mely más oldalon bőven kamatozik s nekem csak mint tényt kellett itt konstatálnom, a nélkül, hogy valami aggodalomra okot szolgáltatassak. Megvan azonban mindennek a kellő határa, s ha a tek. törvényhatóság ama czimnél kiadásait már tovább nem terjeszti, utódainknak is a jövőt biztosítja.

III. Közoktatásügy.

Mióta Magyarország két pótolhatatlan tanfériát: Csengery Antalt és Molnár Aladárt, elvesztette, a tanügyi s nevezetesen a népnevelésügyi fejlődés szünetel az egész országban, és ez megyénkben is észrevehető, mert, habár a tanfelügyelő és a községi tanítók mindent elkövetnek az eddig elért ered-

A „Székelyföld“ tárczája.

Frankenburg reliquiái.

Az „Ország-Világ“, e legkitünőbb képes hetilap, eltekintve szokott gazdag tartalmától, rendkívül érdekes reliquiát is közöl a nem rég elhunyt Frankenburg Adolf irodalmi hagyatékából. E reliquia egy eddig teljesen ismeretlen vers-cyklus, mely csak úgy sziporkázik Frankenburg sajátos humorától. „Ábécés versek felnőttek számára“ ezime a versnek. Minden betűre van egy vers s szólnak a következőleg:

- A.
Keményen tekint rád az apa, ha szeret:
Szintén úgy cselekszik a szerencse veled.
- Á.
Az álbarát addig hű, míg szerencsés vagy:
Ha a tél közelget, mint a fecske, elhagy.
- B.
Láthatsz mindenfelől elég bolondságot:
Mint a nap, bejárja az egész világot.
- Cs.
Csomót köt a főben szegény ember gondja:
A jótékony álom azt ismét feloldja.
- Cz.
Hü cizcizómával van a lány ékítve:
Nem egyéb ez, mint a szüzesség lépe.
- D.
Igaz daliának csak az nevezhető,
Kinél párosul az okosság és erő.

- E.
Jobban ápolgatja késő véniségedet
A hű reménynél a hű emlékezet.
- É.
Ha az érdem koldus öltönyben sétálgat:
Ezért a szerencse méltán elpirulhat.
- F.
Hol a félelem őrt állani nem szokott:
A törvény sokáig ott nem uralkodott.
- G.
Minden öröm, melyben a gazdag részesül,
A szegény embernek könnyeibe kerül.
- Gy.
A gyanu nagy kópé, mert olyrossznak tartja
Felebarátját is, a milyen ő maga.
- H.
A ki kedvét leli hízolgók szavában,
Megérdemli, hogyha ezek zsebében van.
- I.
Gyakran a legszentebb cselekvény is botrány:
Például az ima a gazember ajkán.
- J.
A ki jótéteményt szeret elfogadni,
Erre szabadságát szokta odaadni.
- K.
Gyakran a köszöntés nem a személyeknek,
Hanem a ruhának szól, a mit viselnek.
- L.
Legyen gazdag csak a lelkiismereted,
Ne busulj, ha mindjárt üres is a zsebed.

- Ly.
Legnagyobb mesterség: betönni egy lyukat
S helyette nem ázni tüstént egy nagyobbbat.
- M.
Ki a mulatságot tüzte ki céljául,
Mindinkább messzebbre távozik magától.
- N.
A tegnapi nap, mely nagy pompában fényelt,
A mainak porban csuszó szolgálja lett.
- Ny.
A nyavalyák postán szoktak megérkezni,
És legtöbb esetben — mankókon elmenni.
- O.
Az orvos hibáit a nap fényre hozza,
Míg a föld azokat szépen betakarja.
- Ö.
Hóként elolvad az öröm, s hová a nap
Sugarai sütnék, nem egyéb, mint iszap.
- P.
Az igazság izzó acélhoz hasonlít,
Melyet a porolynek ütése meggyörbít.
- R.
Valamint a vasat megeszi a rozsdá,
Ugy az irigység is testedet megrontja.
- S.
Ha a sors csapását bátor szívvel tűröd,
Idővel a sorsot magát is legyőzöd.
- Sz.
Miglen szerelmed nem juthat diadalra,
Ugy tetszik az idő, mintha mankón járna.

- T.
Történetet tartják legjobb tanítónak:
Csakhogy igen kevés tanítványi vannak.
- Ty.
A tyukszemek között legerősben fáznak,
Azok, a melyek csak nyomnak, de nem látnak.
- U.
Sok van, a ki otthon a nagy urat játssza,
Házán kívül pedig a legnagyobb szolgál.
- Ü.
Hogyha a szerelem üzöbe kezd venni,
Iparkodj az ésnél menhelyet keresni.
- V.
Lassu víz, úgy mondják, partot szokott mosni.
A róka is hallgat, ha bárányt megy lopni.
- Z.
Zablya nélkül jár a szemtelenség ottan,
Hol az igazságnak a száján lakat van.
- Zs.
Zsuppfődelek alatt nagyobb bátorság van,
Mint a legfényesebb márványpalotákban.

A magyar dalesarnok.

Azt mondják: a jó pap holtig tanul, meg
hogy: nyugta után dicsérd a napot. Két nagy
igazság, s alkalmazható mindenre.

Ime, én a mult héten elmentem hazánk
édes szívébe, hogy ifju, szép Budapestünk
és a hamar nagyhirűvé lett magyar országos
kiállítás szívére szerint megcsodáljam; és
mikor már betelt a lelkem ezerféle gyönyö-

mények fenntartására, sőt tovább fejlesztésére: a buzditó eszközök hiánya s általában a szükséges újítások elmaradása most fennakadást s a közeljövőben igen könnyen visszaesést eredményezhetnek. De tapasztalataim nemcsak ebben, hanem — fájdalom! — két oly jelenségben is fedezték fel a szünnetelés okát, mely önmagunk előtt kell hogy a szegényen elpiritsen. Mig ugyanis községi iskolászekeink igen kevés kivétellel létezésükről még tudomással sem bírnak s így az elemi iskoláztatás fejlesztése és ellenőrzése a tanító tehetetlen jóakarattól függ: addig magukban a szülőkből kezd a tanítás szükségtelensége, sőt káros voltának roppant erkölestelenítő eszméje lábra kapni. Mindkettő oly jelenség, mely a nemzetet megöléssel fenyegeti; az első a részvétlenségben, a tanügyi czélokra fordított szellemi és anyagi áldozatok meg nem figyelt elpocsékolásában, a másik az oktan negáczióban nyilvánul; mert nem merem mondani, hogy a demoralizáció már ezekért is pénzt várna.

Egyébiránt e kezdet talán nem fog tovább fejlődni, s öröndetes jelenségül felemlitem azt is, hogy a mint a megye jó példává jár el, legtöbb község mégsem késik a nevelésügynek mind nagyobb és nagyobb áldozatot hozni, s ott, hol kiadás van, a cél megközelítésére való ellenörködés nem szokott hiányozni.

IV. Egészségügy.

Az 1884-ik év második fele az emberi egészségre elég kedvező lefolyású volt megyénkben, mert — a még itt-ott szörványosan fellépő roncsoló toroklob járványt kivéve — semmi ragályos kór nem lépett fel s maga a félelmes roncsoló toroklob is sokkal szelidebb lefolyású lett s nem oly rohamos terjedésű, mint csak az elmúlt évben is volt. Egészségügyi személynzetünk s maguk a községi előljárók is kezdték belátni a felügyelet fontosságát, s az élő példából okulva, a helyhez kötés legtöbb esetben sikerül.

Az állategészségügy is teljesen kielégítő volt, mert, leszámítva a december hóban fellépett száj- és körömfájás járványt, sem a kérődző, sem más házi állatainknál ragályos kór nem uralkodott, s mig a szomszéd Oláhországgal a határáz fenn fog állani s mig a lelkiismeretlen csempészek közgazdaságunknak az élet feltételét károsítani nem igyekeznek: a félelmesebb állati járványok terjedésétől nincs is okunk tartani.

Általában az ember- és állategészségügyi intézkedések kezdenek a fejlődési szakba lépni, s ha eddig egészségünk megóvásán kívül minden egyébre gondoltunk, mi a megélhetésre szükséges: most az első feltétel kezdte eminens helyét elfoglalni, mi a

nemzetgazdászok szerint az önkiforrásnak bizonyos előjele.

V. Közlekedésügy.

Utolsó jelentésem óta e téren lényegesebb változás nem történt, mert az, hogy a dírtólgyesi utvonallal kiépítés alatt áll, a műszaki felvétel egy részén már megtörtént s a közmunka-erő ez évre ki is rendeltetett: a tek. törvényhatóság tudomásával van. S hogy az újfalu-zetelaki ut megnyitásának elődázása nyilvánvaló legyen, bejelentem a tek. törvényhatóságnak, miszerint az állam kellő műszaki erővel nem rendelkezvén, kérésünkre sem a felvételre, sem a vezetésre vezetőt nem küldhetett, mely okon bizonytalan időre elodáztatott, semmi esetre sem oly időre azonban, hogy a miatt az érdekeltek a jóakarát hiányán gondolkozóba essenek.

Mint igen feltűnő jelenséget, kötelességemnek tartom jelentésemnek e részével kapcsolatosan felemlíteni a tek. törvényhatóság előtt azt, hogy a gyergyói telepítvényes községek, nevezetesen pedig a tölgyesi szolgabírói járás községei a közmunkát az utolsó emberig megváltották, s én nem habozok e helyen nyíltan kimondani, hogy a törvényhatóság oda vonatkozó intézkedésének jótékony hatását azok is tudták önmagukra alkalmazni s ebben kimutatni, hogy a népre nézve az nem a fennen híresztelt teher, hanem ellenkezőleg: a teher könnyítése. Azok az emberek ez időkben fizetik birtokaik váltságrészét, pótdóval fedezik a községi közigazgatás költségeit s közvagyon hiányában a községi társulattal járó minden kisebb-nagyobb kiadást, s mégis a megyei közmunkát is a természetbeni kiszolgálás helyett tömegesen járulnak megváltani; pedig általában mostohább viszonyok között élnek, mint mi, s azt sem lehet mondani, hogy e viszonyt szorgalmuk egészítené ki.

Ismétlem, e jelenség követésre méltóan feltűnő, s ha a tek. törvényhatóság viszonzásul kimondja, hogy az általuk fizetett és fizetendő közmunka-váltság nemcsak a borszék-tölgyesi hadászati uton, hanem a bélbórholló- és tölgyes-békási utra is fordítandó, csak méltányosságot cselekszik velük szemben, és ezt annyival inkább ajánlom, mert nevezetesen az utóbb említett vonal kiegészítő része lesz a dírtólgyesi utrésnek s előbb-utóbb a megyei utak sorába felveendő.

Egyébiránt ut-hálózatunk kielégítőnek mondható s a kiszélesítések is részint közvetlenül, részint pedig állami költségen fogatosítottatnak.

(Folytatása következik.)

Az „Erdélyrészi magyar köz-művelődési egyesület“ alapszabályai.

(Folytatás.)

VI. Tagok jogai és kötelességei.

6. §. A tiszteleti, örökös, alapító és rendes tagok tanácskozás, indítványozás és választás jogával bírnak a közgyűléseken. Testületek s társulatok jogaitak egy meghatalmazott képviselő által gyakorolhatják. Az összes tagok élvezik az egyesület által nyújtandó kedvezményeket.

7. §. Minden tag köteles a közgyűlés, illetve a választmány által hozott határozatok hű megtartására, egyleti tagok gyűjtésére; magánjogi kötelezéssel elfogadja az egyesület alapszabályait, s a tagsági díj nem fizetése esetére a késedelmi kamatok megtérítésével együtt alávetette magát bármely eljárás, illetőleg községi bíróság illetőségének. Rendes tag elhalásakor az évi mulasztást netaláni más hátralékokkal együtt örökösei fizetik.

VII. A tagsági jog megszűnése.

8. §. Megszűnik a tagsági jog: a) halállal, b) a kötelezettség utolsó évének lejártával, ha az illető tag kilépését legalább egy félévvel előbb írásban bejelentette. Ellenkező esetben a tagsági kötelezettség egy további, előbb elvállalt kötelezettségének megfelelő új cizklusra megújítottat tekintetik. Az igazgató választmány jogosult oly tagokat mindig kizárni, kik a cél ártalmára vannak. Kizártak a közgyűléshez felebbezhettek.

VIII. Az egyesület szervezete.

9. §. Az egyesület ügyeit intézik: a) a közgyűlés, b) az igazgató választmány, c) a tiszttakar, d) a vidéki választmányok.

IX. A közgyűlés.

10. §. Rendes közgyűlés évenként valamelyik tavaszi hónapban, sorban az egyes vidéki választmányok székhelyén tartatik. Az időt az igazgató választmány, a helyet — esetleg meghívás következtében — a megelőző közgyűlés határozza meg. Rendkívüli közgyűlést az igazgató választmány határozatára 15 napi hirdetés, s a napirend közlése mellett csak Kolozsvárra tarthatni. A közgyűlésen, mely szükség esetén zárt gyűléssé alakulhat, szólás és szavazás jogával a tiszteleti, örökös, alapító és rendes tagok bírnak s más nyelven, mint az egyesületén, felszólalni nem szabad. Érvényes határozat hozatalára legalább is 30 tagnak jelenléte szükséges; ha ennyi tag nincs jelen, ugyanazon tárgysorozat kitételével a szabályszerűen összehívott második közgyűlés a jelenlevők számára való tekintet nélkül

határoz. Minden tagnak csak egy szavazata van.

A közgyűlés tárgyai:

a) A tiszttakar és az igazgató választmány jelentései és indítványai; b) az évi költségvetés megállapítására és a megelőző évi zárszámadásra vonatkozó számvizsgáló jelentések meghallgatása, elfogadása, esetleg megtagadása; c) határozathozatal a vidéki választmányok jelentései fölött; d) az egyesület tisztségviselőinek s a két tagból álló számvizsgáló bizottságnak megválasztása; e) egyesek önálló indítványai, melyek az igazgató választmányhoz a közgyűlés előtt legalább 8 nappal írásban benyújtandók; f) az ügykezelési szabályok megállapítása s az alapszabályok megváltoztatása, módosítása, esetleg az egylet felosztása fölötti határozathozatal; g) a jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak kiküldése.

X. Az igazgató választmány.

12. §. Az igazgató választmány tagjai: a) az egyesület tisztségviselői, b) közgyűlésileg mindig 1 évre beválasztott 32 rendes tag, c) a tiszteleti, örökös és alapító tagok.

13. §. Az igazgató választmány minden hónapban az ügyrendben meghatározandó napon ülést tart, a szükséghez képest külön meghívók alapján bármikor. Az ülés 6 rendes taggal határozatképes; valamely tag kizárásához azonban a választmányi tagok $\frac{2}{3}$ -ának jelenléte szükséges.

14. §. Az igazgató választmány feladata: a) az évi számadás előzetes megvizsgálása; b) az évi költségvetés előkészítése; c) évi jelentések kidolgozása és saját indítványainak a közgyűlés elé terjesztése; d) jutalmazás és segélyezés iránt javaslattevés; e) vidéki választmányok jelentéseinek és egyései indítványainak tárgyalása s a közgyűlés elé terjesztése; f) tagok felvétele és kizárása; g) a közgyűlés határozatainak végrehajtása; h) a folyó ügyek elintézése; i) mindazon ügyek, melyeket az alapszabályok nem utalnak kizárólag a közgyűléshez. Az igazgató választmány tölti be helyettes által az időközben megüresült tisztségeket a legközelebbi közgyűlésig, feldolgozza az adatokat, utalványozásokat eszközöl, szervezi a vidéki hálózatot s az érdeklődést az egyesület iránt fentartja. Egyszersmind arra törekszik, hogy e szabályzatban lefektetett közgazdasági czélokhoz képest, pénzintézetek létrejöttét előmozdítsa s azoknak a szabályzat szellemében teremtett alapokon való működését elősegítse. Az egyesület szervezetére, ügyeinek kezelésére s legkivált a választmányoknak az egyesülethez való viszonyára ügykezelési szabályokat állapít meg. A választmány jegyzőkönyvei a választmányi ülésekben hitelesítettnek.

(Vége következik.)

rüséggel s majdnem sóbálványá bámultam magamat a városban s a városligeti tündérbertben látottakon, ekkor, egy heti szünnetlen kóborlás után, kifáradtan, a mesés dolgokon elálmélkodva, a sok fénytől és művészettől szűdültes álmodozásba ringatva, egyszer megálltam egy zajos úteza sarkán és ott a nem rég épült magyar dalcsarnok színes hirdetése ötlött káprázó szemembe.

El sem olvastam, mi mindent ígér; ugy el voltam telve nemzeti büszkeséggel, önértéssel, hogy buzgóságomban elég volt a magyar vállalat czímét olvasnom s rögtön elhatároztam, hogy megnézem.

Magyar dalcsarnok? Ej, mit! Pártolni kell mindent, a mi magyar! Ez hazafias kötelesség! Oly sok kudarc után ismét egy lelkes kísérlet, melynek a főváros magyarosításában derék missziója van; itt szoruljon hátterbe a nagy várakozás, a műélvező érzék követelossége, itt hazafinak kell lenni mindennek fölött! Így gondolkoztam s eszembe jutott a régi jó Komló-kert, meg a Beleznay. Istenem! hányszor dupláztam meg ott a takaszt, mikor a magyar muzsa kiéhezett papjait s papnőit és száznalmas vergődéseiket megláttam! Aztán meg — mi tagadás? — nem zugok-e a megyei gyűléseken először hazafias dörgedelmekeket a bizottmányi tagok bedugott fülébe? s otthon névnapokon, disznótorton és más ily hazafias alkalommal nem hangoztatom-e folyvást, hogy: a haza minden előtt? Egy szó, mint száz, — elmegyek

a magyar dalcsarnokba a legkisebb igény nélkül, csupán jámbor, türelmes, nagylelkű — hazafiasságból!

S megkerestem a dohány-utca 4-ik számú házat, melynek homlokán a dalcsarnok kivilágított czégre jelezte, hogy jó helyen járok. Jegyet váltottam és beléptem az első udvarra... Köhalmaz, hordók, szekerek, szerszámok... no, a dalcsarnok bizonyosan valamelyik sarokba van eldugva, — hazafiaságom, segíts! De, ni, az udvar végén egy ősz szolga megállit és kéri a jegyemet... és egy vasajtót tár fel előttem.

Ah!... ah!... csak hogy el nem állt a lélekzetem. Minő kép!

Gyönyörű nagy, szellős, cserjés kertbe léptem, melynek közepén óriási csarnok festett oszlopai emelkedtek, dölözegen tartva a magyar dalcsarnok nagy tetőzetét. Körül szökőkut, bokrok, lombos fák közt diszes kerek asztalok, két karcsu sátorpáholó, oldalit két sor zárt páholó, pompás szinpad, humorisztikusan festett szép függöny, jó izlés, tetszetős alak... ah, ah, ez igazán kedves hely! Ugy látszik, nem bánom meg, hogy — hazafi vagyok!

Leültem. Finoman öltözött inas állt elém, nemzeti kokárdával a mellén s étlappal kínált. Végig néztem. Lám... jó és változatos összeállítás és — feltűnően olcsó árak! No, bizonyosan rossz lesz minden! De megint csalódtam. Ugy megvaosoráltam, hogy leggurmább esperes barátom asztalánál se

lehetett volna különben. De hiszen ez mesés! Voltam én (szegényen bíz az!) a német zengérajokban is; de ott valósággal nyuznak, fosztogatnak s borukat, ételeiket négy napig is megfekszi az ember! Itt meg zamatos bort ittam, kitűnő sültet ettem, rá jó hazai sajtot... s egy garassal se került többbe, mint bármely tisztesseges vendéglőben.

Ezalatt a zenekar a „Hunyadi László“ nyitányát játszotta. Milyen zenekar! Micsoda karmester! Akármelyik színházba beillenek!

Kezdett melegen lenni. Ez a Solymosi Elek, ez a jeles művész, ugy tetszik, mégse azért fektetett be a diszes magyar dalcsarnokba sok ezer forintot és 60 tagból álló személyzetet, magyar, francia, angol, román éneklő, előadó és tánczó művészeket, és 18 tagból álló kitűnő zenekart sem azért szerződtetett, hogy látogatóinak pusztán csak hazafias elnézésére, hazafias nagylelkűségére számítson!

Meg is győződtem én erről csakhamar. De ne kívánja senki tőlem, hogy pontról pontra elmondjam, mi ragadott el. Csak annyit mondhatok, hogy egyik meglepetésből a másikba estem. Végül már szerettem volna az összes jelenvoltakat sorba ölelgetni örömben!

A rendkívüli változatosság, a művészi elrendezés, az egészen előmlő egészséges szellem — mind azt bizonyítja, hogy Solymosi Elek művészi ambíciója és hazafias törek-

vése teljes tudatával, jeles avatottsággal és alapos ismeretekkel fogott nagyon szép földadata megoldásához.

A magyar dalcsarnok személyzete valóban kitűnő.

Karmestere, Erdődi János, első rangú zenei erő, a ki pompásan dirigál és sok izléssel tanítja be jó zenekarát; Bokor József, a derék, szakavatott művezető, egyuttal igen jeles komikus; Dobocsányi Gyula, a vidék egyik legismertebb fiatal színésze, kacagató kuplé-énekes és nagyszerű zsáner-színész; Lengyel József széphangu népének; Nagy Jakab ügyes tilinkózó virtuóz; és Jeszenszky Lajos, a szép ballet-kar mestere, tüzzel, bájjal, kedélyesen rugja a tánczot. A női énekkar meglepő összhanggal énekel s gyujtó dalait el is játssza, a mi még nagy színházaknál is meglepő tünemény lenne. És a női magán-szereplők mind képesek kielégíteni a legfölszigazottabb várakozást is. Dally Lujza igézően mosolygó francia énekesnő; igazi francia elegancia jellemzi énekét, ruháit, mozgását. Versenyháza a magyar Berzsényi Blanka, a ki egyenlő kedvességgel és bájjal dalolja a magyar és francia verseket. Schiff Sarolta, Beke Lilla s a többiek szintén emelik a személyzet értékét, melyet megkoronáz a művész igazgató művésznő neje, Solymosiné, a társulat primadonnája. Ezekhez csatlakozik a négy román énekes leányka, kik közül a legkisebbik hat éves s magyar népdalaival zajos hatást, rendkívüli tetszést arat.

Hugo Viktor temetése.

A francia nemzet nagy halottja hétfőn tétetett örök nyugalomra.

Bármily magas fokra szállt is az általános várakozás Hugo Viktor temetése alkalmából, a valóság ezt a várakozást nagyban felelt. A jelen nemzedék még nem volt tanu-ja hasonló eseménynek ily nagyszerű ki-fejlesztésben. Más ilyenünnepi ünnepel való ösz-szehasonlítás egyáltalában lehetetlen. Sem Thiers-t, sem Gambettát nem temették el ily tisztességgel. A temetés előtti napokon számyra kelt komor jövődölések nem telje-sültek. Zavarok nem történtek a temetés al-kalmával. Páris lakossága szabad és nagy nemzethez méltó magatartást tanusított.

A temetés lefolyásáról a következő részle-teket közöljük:

A testületek felvonulása már hajnal hasad-takor kezdődött. Arra a térre, mely a diadal-ívet környezi, számos avenue torkol. A med-dig a szem ért, az utak a zászlókkal és ko-szorukkal felvonult testületek és egyesületek hosszú, beláthatatlan soraival voltak zsufolva. Mindenünnen jelzések és vezényszavak hang-zottak fel. Az egész uton, melyen a gyász-menet elhaladt, ember ember hátán állott, mely perczről perczre nőtt.

A voltaképeni gyászünnepe 10 óra 40 perczkor kezdődött.

A ravattal szemben fekete posztóval be-vont szószék állott. Erre a szószékre legelső-nek a szenátus agg elnöke Leroyer lépett, kinek a meghatározástól remegő hangját alig hallották. Azt mondta, hogy Hugo Vik-tor mindig az igazságnak és emberiességnak magasabb eszményeit igyekezett megvalósi-tani és Franciaország erkölcsére roppant hatást gyakorolt.

Floquet Hugo Viktorban halhatatlan apos-tolt üdvözölt, kinek elévülhetlen szava a szabadság, az egyenlőség és a testvériség végleges meghódítására fognak vezetni. Szer-rinte Hugo Viktor temetése nem temetés, hanem apoteozis.

A kormány nevében Goblet közoktatás-ügyi miniszter mondott megható beszédet. Azt mondta, hogy Hugo Viktor marad e század magasztos személyesítője, kinek története ellenmondásokat, kételyeket, eszméket és aspirációkat legjobban egyesített. Dicsőítette Hugo Viktornak magasztos, pá-ratlan jellemét, mely a türelmesség és a béke szellemét képviseli.

Az akadémia nevében Emil Agier szóno-kolt, ki akadémiai egyenruhában jelent meg. Angier beszéde remek műve volt a nemes ékesszólásnak. Főképen azt hangsúlyozta, hogy Franciaország a szuverén költőt szu-verén megtiszteltetésben részesíti.

Legutoljára Ira Paine, az amerikai mű-lövő kapitányt említem. De már aztán ennél mesésőbb csodát igazán soha életemben nem láttam.

Ira Paine lelvi arany órájáról a diót, a nélkül, hogy az órának baja esnék; lelő két üveggolyót, melyeket ő maga egyszerre dob a levegőbe; lelő egyetlen fegyverből — a nélkül, hogy újra töltene — egymásután 16 üveggolyót 16 másodperc alatt; átlövi az élére állított papirost; lelvi ragyogó szép-ségű nejjének fejről a diót menetközben stb., stb. Egy szóval Ira Paine elhomályosítja a mesék, legendák nagy hőseit; mert ily oso-dás dolgot még a legmerészebb képelet se bír alkotni, mint a mit Ira Paine a valóság-ban szemünk láttára megeselepszik.

Mit irjak többet? Solymosi igazgató a vi-lág mindenféle művész ritkaságait, ezer-mestereket, bűvészeket, tánczosokat és rend-kivüliségeket sorba szerződteti; kitűnő bo-rokat, kitűnő konyhát tart; sokoldalú elő-adásaival este 8 órától éjjelig szakadatlan egymásutánban a legszórakoztatóbb élvezet-et nyújtja. Azt mondom tehát, hogy nincs szükség semmi hazafias buzgóságra: a dal-csarnok magamagáért megérdemli a legna-gyobb pártolást. A ki Budapesten jár, ok-vetetlenül menjen el a magyar dalcsarnokba; kellemesebben nem töltheti estjét sehol! A budapesti dalcsarnok a legkedvesebb s leg-jobb családi mulatóhely.

Méhes Mátyas.

A menet 11 óra 25 perczkor indult meg. Valóban rendkívül megható és lélekemelő pillanat volt, mikor a marseillaise lelkesítő hangjai, a kürtök harsogása, a vezényszók, a tompán áthallatszók ágyulövések, a dobok pergése között az óriási embertömeg, mely egy pillanattal előbb még mereven, mozdul-atlanul állott, utnak indult. A látszólagos zürzavarból végtelenül hosszú szingazdag menet fejlődött ki, melynek élet egy vértse-zred képezte. Az óriási, koszorúkkal megra-kott kocsikat az egyszerű, minden diszt nél-külőző szegény-halottas kocsi követte, a mint azt Hugo Viktor ohajította. Ezen fekkdt a koporsó, melyet két nagy, megaranyozott palmaág díszített. A halottas kocsit a család, a hivatalos testületek és a tábornoki kar, az írók és a hírlapírók követték. A menet az iparpalota mellett haladt a Place de la Con-corde felé. Az egész óriási tér fekete volt az emberektől. A szobrok helyett mindenütt élő gulák tűntek fel. Minden ablak meg volt szállva és még a legtávolabb eső házak tetői-ről is sok ezer ember nézte a menetet; még a Madeleine templom tornyára is felmász-tak az emberek, pedig egészen más város-részben fekszik. Még ha akarta volna is va-laki itt a rendet megzavarni, lehetetlen lett volna a tömör emberfalba behatolnia. A rop-pant embertömegek daczára mindenütt a legnagyobb rend uralkodott és csak egyes felkiáltások hallatszottak át.

Tíz percczel két óra előtt érkezett a me-net szerencsésen a Pantheon közelébe. A Pantheon előtti teret dő óta teljesen elzár-ták a közönségtől. Az oszlopzat mögött állott a ravatal, melyen 1802 és 1885 évszámok és V. H. betűk állottak. A széles lépcsőzet el volt árasztva koszorúkkal.

1 óra 40 perczkor harsonaszó jelezte a me-net megérkezését. Mikor a lovasság közele-dett, mindentinnen azt kiáltották: „Le a ka-lappal!” és a férfiak födetlen fővel álltak ott. A tömeg elesendesült, a katonák és az iskola-zászlóaljak elvonultak a Pantheon mellett, őket követte a garde republicaine, melynek zenekara a marseillaisét játszta. Abban a pillanatban, mikor a koporsót le-emelték a halottas kocsirol, tompa dobper-gés hallatszott. A koporsó mellett állt Hugo Viktor családja és unokái, valamennyien élők és rokonszenves tüntetések tárgyai.

Itt újból többen beszéltek. Nagy tetszést aratott különösen Eduard, Haitibeli néger, mikor Hugót a néger faj felszabadítójának nevezte.

A beszédek fél 4 órakor értek véget. Ek-kor a szószéket elvitték és a koporsót halotti csendben a sirboltba vitték. Ez alatt csak a család és a legközelebbi rokonok voltak je-len. A hivatalos ünnepélynek 4 óra 50 percz-ke volt vége. Az óriási tömegek fölözslása csak nagyon lassan ment végbe. Azoknak a számát, kik az utcákon a menetet nézték, másfél millióra becsülik.

Különfélék.

— **Színészet.** Kedden a kedvezőtlen idő-járás miatt nem volt előadás. Mult csütörtökön Várady Miklós vendégművész 3-ik ven-dégjátékául Dr. Ferenczi Zoltán „Arany ka-kas” című néprámája adatott telt ház előtt. A darab sokkal jobb, mint az újabb időben gyárilag előállított népszínművek legna-gyobb része; a zamatos magyar nyelvezet s a jól rajzolt alakok értéket kölcsönöznek e műnek s teljesen feledtetik egyéb hiányait. Szóval ezen új darab tetszett a közönség-nek. Várady Miklós ur ismét fényes ered-ménnyel működött. Új, megkapó vonások-ban állítá élénk Homoki Ferencz rokonszen-ves alakját. Mai játéka egy bevégzett mű-vészre vall. Elragadó szép dalai ma is gyuj-tottak. Tapsvihar, virág és kihívás jutalmazá a vendégművészt. Várady Emma szeretetre méltóan mutatá be Katiczát. Gondos játéka általános tetszést aratott. Dicsérrettel kell megemlékeznünk Rajz Ödönről, ki a cim-szerében szép hatással játszott. Hegyi (Mú-bácsi) humoros játékával jó kedvre hangolá a közönséget. Fábriánné, Váradyné, Várad-y Rózsa, Kovách Elemér jelesen játsztak. O.

— **Demeter Sámuel,** a közelebről elhunyt zágonyi ev. ref. lelkész halálával nagy veszte-ség érte a Br. Szentkereszty Stephanie ur-hölgy által Kézdi-Vásárhelyt létesített hu-

mán intézeteket, nevezetesen: az „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézetet, a „Stephanie”-menházat, és a „Rudolf”-kórházat is; mert a boldogult úgy ezen intézetek megalkotá-sában, valamint azok igazgatásában kezdet-től fogva nemcsak a legbuzgóbban részt vett, hanem tettel és tanácsal elnök bárónának mindig oldala mellett állott s mondhatni: jobb keze volt. A nevezett intézetek választ-mányai tehát, áthatva a nagy veszteség ér-zetétől, tiszteletes Nagy Károlyné szül. De-meter Gizella urnőhöz és Demeter Sándor urhoz, mint az elhunyt gyermekeihez, a kö-vetkező részvétiratot intézték: „A három-székmegyei, Erzsébet” árvaleány-nevelő in-tézet, kézdi-vásárhelyi „Stephanie”-menház és „Rudolf”-kórház választmányai megdöb-benve értesültek azon megrendítő csapásról, mely tiszteletes Demeter Sámuel urnak, a buzgó lelkésznek, a közbeesülésben állott derék hazafinak s mindenek fölött a szerető édes atyának kora elhunytával első sorban Önöket sújtotta. Ha van vigasztalás ily csa-pásra, ugy szolgáljon némi vigaszul az álta-lános öszinte részvét mellett az a körülmény, hogy a mélyen sújtott családnak e pótolha-tatlan veszteség fölötti nagy fájdalomában résztvevő kebellet osztoznak a nevezett in-tézetek választmányai is, és méltán; mert a boldogult egyike volt azoknak, a kik ezen intézetek érdekében kezdetől fogva lanka-datlan és önzetlen munkásságot fejtettek ki. Különösen az árvaház az, mely széles kiter-jedési katáskörénél fogva a boldogultnak buzgó tevékenységét leginkább igénybe vette, és így a három intézet közül aránylag a legnagyobb veszteséget szenvedte a lelkész ur elhunytában, a ki magának ezen intézetek körül elévülhetlen érdemekeket szerzett, s ezek által méltóvá tette magát arra, hogy neve közöttünk örökre fennmaradjon és emléke hálás kegyelettel őriztessék. Fogadják újból is az említett intézetek nevében benső és igaz részvétünk legőszintébb nyilvánítását!” Kézdi-Vásárhelyt, 1885. június 2-án. Bárá Szentkereszty Stephanie, a nevezett intéze-tek elnöke. Erdélyi Károly, a nevezett int. titkára.

— **Értesítés.** A kézdivásárhelyi közs. fiu-és leányiskolában az 1884—85. iskolai évi vizsgálatok az iskolaszék f. évi május 31-én tartott gyűlése határozata értelmében június 22., 23., 24., 26. és 27. napjain fognak meg-tartatni. Midőn erről a t. szülöket tisztelet-tel értesítem, egyuttal felkérem mind a t. szülöket, mind a nevelésügy iránt érdeklő-dőket, hogy közs. iskolánk vizsgálatait látog-atni sziveskedjenek. K.-Vásárhelyt, 1885. jun. 6. M. Székely János, igazgató.

— **Értesítés.** A helybeli felső népiskolánál a jelen tanévet bezáró nyilvános vizsgálatok f. hó 19, 20 és 21-ik napjain fognak megtar-tatni az iskola I. oszt. tantermében. A vizs-gálat d. e. 8—12-ig d. u. 3—6 óráig tart na-ponkint. A záró ünnepély 21-iken d. u. 3 óra-kor lesz. Ugy erre, valamint a vizsgálatokra a t. szülők és tanügybarátok tisztelettel meghívtnak. Kézdi-Vásárhelyt, 1885. jun. 3-án. A gondnokság megbízásából: Erdélyi Károly igazgató.

— **Köszönet és kérelem.** A helybeli felső-népiskola gondnokságának f. hó 3-án tartott gyűlése alkalmával Szöcs József polgármes-ter, Kelemen István törvényszéki bíró, dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd és Török Bálint kereskedő, gondnoksági tag urak 2—2 forint-ot adakoztak a nevezett iskola szorgalmas és jó magaviseletű növendékeinek a jelen tanévet bezáró ünnepély alkalmával leendő megjutalmazására. Midőn az említett nagy-leltű adakozóknak iskolánk iránti meleg ér-deklődést tanusító eme szives adományai-kért itt a nyilvánosság terén is hálás köszö-netet mondanánk; egyuttal felkérjük a ne-tán még adakozni szándékozókat, hogy nagybecsű adományaikat f. hó 20-ig akár a gondnokság elnökéhez, tiszteletes Székely János urhoz, akár a felső-népiskola igazga-tójához beküldeni sziveskedjenek! Kézdi-Vásárhelyt, 1885. jun. 5. A felső-népiskola igazgatósága.

— **Köszönetnyilvánítás és kérelem.** A közs. iskolaszék f. évi május 31-én tartott gyűlé-sében t. Szöcs József polg.-m. ur és t. Török Bálint ur 2—2 frtot, t. Kovács István ref. s.-pap és t. Kolönte Mózes urak 1—1 frtot

sziveskedtek adományozni a közs. fiu- és leányiskola legkitűnőbb tanulóinak megju-talmazása végett veendő könyvekre. Midőn ezen, a nevelésügy érdekében gyakorolt jó-tékonyaságukért nevezett uraknak szives kö-szönetet nyilvánítunk: egyidejűleg felkér-jük városunk nemeskeblű polgárait, hogy jelzett célra bármi csekély összeget ado-mányozni sziveskedjenek. Az adományok — melyek hírlapilag nyugtatványoztatni fog-nak — legkésőbb jun. 21-ig Kolönte Mózes isk. gondnok urhoz küldendők. A később érkezett adományok ez évben felhasznál-hatók nem lesznek. K.-Vásárhelyt, 1885. jun. 6-án. Az iskolaszék.

Válasz.

Csik-Szereda, 1885. május 28.

T. szerkesztő ur!

E lapok 42-ik számában megjelent „Kugli miatt párbaj” című közleményre b. enge-delméből következőleg válaszolok.

A t. olvasó közönség előleges tájékozód-hatása szempontjából — míg többet monda-nék — szükségesnek tartom a „Strohman-nos” párt tagjait Szántó József, Hajnód Ig-nác és Kiss Gábor urak személyében meg-nevezni.

Hogy ezen urak minő ohajuk megvalósu-lását várják az elferditett tényállás kikür-tölésétől: arra nem vagyok kíváncsi; azon-ban azt minden, a felvilágosodásnak csak középfokán álló egyéniség is bölcsen tud-hatja, hogy oly ember, mint Hajnód ur is, a ki nyilvános helyen felpofoztatott s az elég-tétel-adás iránti jogát gyáva pityergéssel felcserélni nem restelte: képes még arra is vetemedni, miszerint hiszi, hogy egy pár pa-pírra lökött ráfogás öt a nagy közönség előtt igazolni fogja, az öntudatra és a helyi közön-ség véleményére pedig még csak nem is gon-dol, mert a míg első esetben az önismeret erényével nem dicsekedhetik így öntudatra sem ébredhet, addig a második esetben tö-kéletesen meg van győződve, hogy teljesen felesleges s nem vesztegeti a drága időt hiába.

Hasonló feltevést enged a Szántó ur jelle-me is, ki nyilvános bál alkalmával a tanusi-tott garázdaságáért Csik-Szeredában min-denki előtt ismert módon eldöngöltetett s ellenfelét nemcsak hogy elégtételadásra fel nem szólította, hanem annak kihívását a megvágástólí félelmében visszautasította s így a tiszteséges emberek társaságából ki lett zárva.

Ez a Szántó ur most egyedül áll a nagy világban, azaz hogy... pardon! maradt még két barátja előbb ismertetett Hajnód és Kiss Gábor ur személyében, kik közül az utóbbi-hoz kommentárt írni ugyan nem tudok, mert nem rég, hogy mint számtiszt ide helyezte-tett s így előéletével ismeretes nem vagyok; azonban annyit mondhatok, hogy Szántó ur-nak még Hajnód urnál is bensőbb barátja, s ebből a t. olvasó közönség vonja le a követ-keztetést.

Ezek után merem állítani, hogy a „Stroh-mannos” pártnak fent ismertetett erkölcsi tagjaival szemben még a lovagias ember kö-telességénél is többet tettem akkor, a midőn a hallgatag elkövetett sértés fennforgása ese-tére őket az elégtételadás szempontjából fel-keresttettem; azonban e helyen megjegyezni kívánom, hogy segédeim úgy és akként let-tek utasítva, hogy a sértésre irányuló szá-nádkról leendő meggyőződésük esetében is csak Kiss Gábor urtól kérjen nevemre lova-gias elégtételt, Szántó és Hajnód uraknak pedig csak azt adják tudtul, hogy hozzájuk méltó módon velük szemben is el fogok járni.

Segédeim megbízatásukban eljárva, arról értesítettek, hogy a „Strohmannos” párt tag-jai a sértést nem szándékozták, nemcsak, ha-nem ők érzik sértve magukat általam, mert én őket korpáknak neveztem, s ezzel egy-idejűleg a kérdés alatti cikkekben érintett s Hajnód urtól származó izenetet is tudomá-somra juttatták ugyan, de időközben neve-zett ur jelleméről még bővebben értesülvén, ugy találtam, hogy Hajnód ur rám nézve sértő nem lehet; Kiss Gábor ur pedig, a kit a „Strohmannos” pártból egyedül tekintek lovagias elégtételadásra alkalmas embernek: az eljárás alatt avagy után véleményem sze-

rint és tudtommal semmi illetlenséget nem tanusított.

Ezek szerint a kérdéses ügy teljesen befejeztetett, s hogy „Czitrom“ ur majd a jövő számban minő oktatást produkál, ahhoz semmi közöm; mert én az ügyet ily alakban is befejezettnek tekintem.

Kánya János.

Köszönetadás.

Vetések állása. A kereskedelmi és földmívelési minisztériumhoz érkezett tudósítások a vetések állásáról a fagy és dér által okozott károkat konstataálnak az őszi vetésekben s a helyenkint már virágjában álló rozsban, mely különösen néhány dunántúli megyében érzékenyen szenvedett. A búzavetések között csak a késő őszi vetés szenvedett némileg a hideg folytán; a tartós hideg esőzés a vetéseket helyenkint megsárgította, sőt felső Magyarország némely vidékéről a rozsda fölléptét is jelentik; azonban mindennek dacára a bekövetkezett meleg időjárás folytán búzában jó középtermés várható. A tavaszi vetések, melyek szépen kezdenek szárasodni, a rendetlen időjárás folytán kifejlődésükben hátráltattak ugyan, sőt helylyel-közzel sárgulni is kezdenek, de átalán véve mindazáltal jól állanak. A kapás növények, burgonya, tengeri, különösen a lapályokon, itt-ott szenvedtek a fagy és dér miatt; leginkább szenvedtek a kerti növények, gyümölcsfák és a lapályban fekvő szőlők. A ka-

szálókra nézve az eső későn érkezett sennőfogva győnge szénatermésre számíthatunk. A legelők erősen javultak, úgy, hogy takarmányhiány miatt alig hallani panaszt. A házi állatok egészségi állapota az egész országban kielégítő.

A kézdívásárhelyi takarékpénztár 1885. május havi forgalmának kimutatása: Bevétel: betétekre 69 tétel alatt 15263 frt 33 kr, le-számított váltókból 143.085 frt, előleg-számlán 2175 frt, zálog-számlán 47 frt, befizetett 6 százal. kamat-számlán 2952 frt 33 kr, befizetett illeték-számlán 1473 frt 21 kr, kezelési költség-számlán 83 frt 40 kr, visszleszámitolt váltókra 15.703 frt 22 kr, jelzálog-kölcsön-számlán 10.895 frt, vegyes államdíj-számlán 25 kr, ügyészi költség-számlán 22 frt 50 kr, tisztí előleg-számlán 20 frt, pénztár-készlet 1885. május 1-én 8792 frt 12 kr; összesen 200.512 frt 41 kr. Kiadás: betétek kifizetése 74 tételre 25.068 frt 13 kr, betéti folyó kamatokra 203 frt 02 kr, váltó-le-számitásokra 146.093 frt 50 kr, előleg-számlán 55 frt, zálog-számlán 125 frt, osztalék-számlán 366 frt, kezelési költség-számlán 38 frt 51 kr, tisztí fizetésekre 226 frt 67 kr, visszleszámitolt váltókra 11.855 frt 26 kr, jelzálogkölcsön-számlán 10.970 frt, vissz-váltó-kamat-számlán 818 frt 82 kr, ügyészi költség-számlán 22 frt 50 kr, vegyes államdíj-számlán 6 frt 05 kr, megtérített 6 százal. kamat-számlán 27 frt 39 kr, jótékony és jutalék-számlán 130 frt, állami adó számlán 400 frt, posta- és bélyegdíj-számlán 13 frt 11 kr, pénztár-készlet 1885. május 31-én 4092 frt 45 kr; összesen 200.512 frt 41 kr. Kézdí-Vásárhelyt, 1885. június 1-én Benkő Gyula, könyvelő.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Junius 5-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	98.85
Magy. papírjárdék 5%	92.30
Magyar vasúti kölesön	146.75
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	97.75
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	122.50
M. keleti vasúti államköt. III.	107.50
Magyar földterhermentesítési kötvény 103.	162.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	102.—
Temes-bánati földterherm. kötvény	101.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	101.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	101.50
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	101.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölesön	116.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	119.—
Osztrák járadék papírban	82.50
Osztrák járadék ezüstben	83.—
Osztrák járadék aranyban	108.—
1860. államsorsjegyek	138.75
Osztrák-magyar bankrészevény	860.—
Magyar hitelbank-részevény	289.75
Osztrák hitelintézet-részevény	290.—
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.84
20 frankos arany	9.83
Német birodalmi márka	60.85
London (2 havi váltókért)	124.20

Felelős szerkesztők:

Hj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

A szerencsét,

hogy a kis lotton egy nyereséget elértem, egyedül

Csekefalvy Ilona

(Kassán, főutca 86. sz.)

köszönhetem, mivel f. hó 11. az általa megküldött 31. 15. 65. számokra a trieszti húzáson egy

12,800 frtos ternőt

nyertem. Ámbár más oldalról is kaptam számokat, még is csak a nevezett urnónek jutott a siker diadala.

Fiume, 1885. április hó 15.

Giarotin Jousepo.

TERNÓ!

F. hó 14-én N-Szebenben húzott

86. 62. 19. számokra

nyertem 4,800 forintot.

Moesiar.

Komuti Ágoston, tanító.

A levelekhez 3 drb 5 kros levélbéllyeg csatolandó.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1885. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1885. június hó 1-től.

Állomások	303. személyv.	301. gyorsv.	321. omnibusv.	
			Este	Délután
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	Reggel	9.45 9.47	12.50 1.09
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)		10.44 10.51	2.27 2.55
Botfalva	"		6.22 6.45	3.19 3.38
Földvár	"		7.01 7.19	3.57 3.67
Mogyorós	"		7.33 7.54	4.17 4.36
Apáca	"		8.01 8.19	4.47 5.08
Köpecz	"		8.45 12.23	5.42 6.02
Ágostonfalva	"		9.01 9.22	6.33 7.01
Alsó-Rákos	"		9.43 10.10	7.37 8.01
Homoród	"		10.29 10.39	8.21 8.43
Kacsa	"		11.54 11.54	9.43 9.43
Bene	"			
Erked	"			
Héjasfalva	"			
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)			
Medgyes	(érk. ind.)			

Állomások	303. személyv.	301. gyorsv.	321. omnibusv.	
			Este	Délután
Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12	2.36 2.41	10.02 6.00
Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.37	2.11 2.34	7.43 8.00
Nagy-Enyed	"	2.55	4.01 4.29	8.29 9.32
Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.31	4.24 4.49	9.12 10.23
Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.36	4.29 4.50	9.32 10.32
Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	4.09	4.49 5.56	10.23 12.59
Nagy Váradi (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	6.08 6.08	— —
Budapest	(érk. ind.)	6.08 10.37	9.13 9.18	10.37 10.05

Brassóból Bukarest felé indul minden nap reggel fél 6 órakor a gyorsvonat és délután 1 óra 50 perckor az omnibusvonat.

1885

KIÁLLÍTÁS

MECHIVÁS.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁBÓL

SAJÁT, KÜLÖN ÉS CÉLRA ÉPÍTETT HELYSÉGEIBEN, EGY RÉNDIVUL DUSAN ELLÁTOTT

V. VÁCI KÖRÜT 80. BUDAPESTEN ÉS VÁCI KÖRÜT 63.

GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLITÁST

RENDEZETT BE, melynek számos megtekintésre érdeklődők tisztelettel megvártnak.

1885

5.-20

ÖLTÖNYSZÖVETEK

csakis tartós juhgyapjuból középterműtű férfiak számára.

3.10 méter egy öltönyre

4 frt 96 krért jó juhgyapjuból,

8 frt — krért jobb

10 frt — krért finom

12 frt 40 krért egész finom

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frttól 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát- és esőköpeny-szöveteket, katonai-posztót, abapostót, egyenruha-posztót, kamugarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapítotott STIKAROFKY JÁNOS 1866-ban.

Gyári raktára Brünben.

Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentetlennül; postai utánvét mellett küldemények 10 frton felül bérmentesen.

Állandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frtnál o. é., és így önként érthető, hogy nagy tüzletben sok 1—5 méter hosszú maradvány van s kénytelen vagyok az efféle maradványokat nagyon leszállított előállítási áron elpazarolni. Minden értelmes ember be kell hogy lássa, miszerint ily rövid maradványokból minták nem küldhetők; mert néhány száz minta-megrendelés folytán az efféle végekből semmi sem maradna, és így valóságos csapás, midőn némely posztós cég maradvány-mintákat hirdet, mert ilyen esetekben a minta-levégások egész végekből és nem maradványokból történnek, s az ilyen eljárások céljai könnyen is érthetők.

Nem tetsző maradványok felcsereztetnek, vagy a pénz visszaadatik.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.